

foreflaaet at skulle udgaae, at det nemlig ligeledes skal ansees for ulovlig Udskjænkning af Brændeviin, naar Nogen, der er berettiget til at sælge Brændeviin, har solgt Brændeviin til en Mand, og denne gaaer udenfor paa hans Trappe og begynder at drikke deraf, og tilføjds den, der har solgt Brændevinet, staaer indenfor og seer det, men ikke søger at afholde ham derfra; han bliver da straffet som for ulovlig Udskjænkning af Brændeviin (Udbrydelse). So, det er virkelig det, der her staaer: „naar det med hans Vidende skeer, uden at han søger at forhindre det,“ og det skeer jo med hans Vidende, naar han f. Ex. staaer indenfor og igjennem et Vindue seer, at den, der har kjøbt Brændeviin hos ham, staaer udenfor paa hans Trappe og begynder at drikke deraf; men hvorledes skal han kunne forhindre det, uden ved netop at jage ham bort? Dette viser allerbedst, hvor urimelige disse forskjellige Bestemmelser virkelig ere, og hvor forunderlig denne paniske Skræk er for, at Folk skulle drikke for meget Brændeviin. Nu maa man saavidt muligt bøie sig for denne forunderlige paniske Skræk, men at bøie mig saa meget derfor, at jeg skulde give min Stemme til, hvad jeg anseer for latterligt, det kan jeg ikke. For min egen Skyld var det min Pligt at foreslaae, at disse Bestemmelser skulde gaae ud, thi jeg vidste virkelig ikke, hvad jeg skulde svare, naar Nogen spurgte mig: hvorfor har Du ikke foreslaaet at slige Bestemmelser skulle gaae ud af Loven; Du har jo været med at forhandle den, hvorfor har Du da ikke sørget for at gjøre i denne Henseende, hvad Du kunde. Dette har jeg gjort; Mere kan Ingen gjøre, og saa er jeg frigtort, om Thinget ikke skulde vedtage mit Forslag.

U. Sage: Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, om det maaskee ikke kunde være rigtigt reent at ubelade Paragraphen og stemme imod den; den ærede Ordfører opnaaer dog ikke sit Formaal ad denne Veie, nemlig ved Lovgivningen at indskrænke Brændevinsdrikken; jeg skal ikke have Noget imod, at den betaler en Afgift, som besætter sig med at sælge Brændeviin; men saadanne Bestemmelser som f. Ex.: „Naar Nogen findes skyldig i uberettiget Udsalg af Brændeviin, ansees han første Gang med en Mulct fra 10 til 50 Rd., anden Gang fra 20 til 100 Rd. og fremdeles i ethvert Gjentagelsestilfælde dobbelt. Desuden skal den Brændeviin, der foresindes hos ham, confiskeres“, kan jeg ikke billige; jeg sætter, at en Mand har sat det Meste af sin Formue i et Parti Brændeviin, og han ellers har Lyst til at være en reel Mand, men har en eller anden Indretning — jeg veed ikke, hvad der her forstaaes ved en Indretning; maaskee en Lønde, et eller andet Stykke, som tilfældigvis er sat ind i denne Mand's Udsalgsted, og som en Person kan sidde paa, er en Indretning — hvorpaa, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, En sidder og drikker sig fuld af en Bouteille, hvis Indhold han kan have kjøbt paa et andet Sted, da maa den Mand, hos hvem dette skeer, betale Mulct og være udsat for at miste hele sin Formue, dersom den staaer i bemeldte Parti Brændeviin; jeg troer ikke, at den ærede Ordfører eller Nogen kan ulede noget Godt af disse Paragrapher, og jeg vil ikke modstige, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) bemærkede, at vi gjøre os latterlige ved at vedtage saadanne Bestemmelser.